

det, at alt, hvad det drejede sig om, var den ene lille simple Ting at give Kommunalbestyrelserne en Bemyndigelse — naar bare de kunde faa en Bemyndigelse, saa var det alt, hvad man i denne Sag krævede opfyldt. Dette forsikrede det ærede Medlem os Gang paa Gang, og det var hans Hovedangreb paa os, at vi ved vor Holdning overfor Lovforslaget den Gang ikke vilde give Kommunalbestyrelserne denne Bemyndigelse. Men nu, hvor vi paa Grundlag af de Oplysninger, der er tilgaaet os siden den Tid, paa Grundlag af Prisudviklingen paa Brændselsomraadet siden da, erklærer os rede til at give denne Bemyndigelse, nu fyldes det ærede Medlem Hr. Holdgaard af Bekymringer over, hvordan man ude i Kommunalbestyrelserne vil opfatte denne vor Stilling.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis han bare kan klare Spørgsmaalet med Hensyn til sin egen Stilling paa dette som saa mange andre Omraader, der har været fremme i den seneste Tid, tror jeg, han vil faa nok at gøre, og i hvert Fald bør han ikke ofre sin Tid paa Bekymringer over, hvorledes det skal gaa os.

Naar det ærede Medlem hævder, at det Standpunkt, vi indtager, er negativt, maa jeg betro ham, at vort Standpunkt falder ganske nøje sammen med det Standpunkt, som det ærede Medlem og hans Parti gennem lang Tid har indtaget overfor Aldersrenten, idet det er Udtryk for, at vi ønsker at stille de økonomisk vanskeligst stillede Aldersrentenydere gunstigere, end Tilfældet ellers vilde være, paa Bekostning af dem, som har Indkomst og Formue og dog Ret til en mindre Aldersrente, altsaa dem, der maa siges at høre til de indenfor Aldersrentenydernes Kreds økonomisk bedestillede. Hele denne Negativitet skænker vi det ærede Medlem. Han maa jo mene, det er fornødent for ham paa dette Punkt at skaffe sig Venner ved et Mammon, som i hvert Fald efter det radikale Venstres hidtidige Opfattelse ikke har hørt til det rette.

Lad mig sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar han paastaar, at vi ved den Stilling, vi her indtager, ikke vil være med til at lette kommunale Byrder — et Krav, som vi ellers har fremført saa stærkt —, saa vil ved det Forslag, vi har stillet om Hjælp til Aldersrentenydere, som kun har Aldersrente at leve af, og en større Hjælp, end man gennem Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse vil yde, Kommunernes Udgifter paa ingen Maade blive større uden Refusion, end naar Flertalspartierne

Forslag gennemføres med Refusion og tilige saaledes, at der gives Brændselshjælp til alle, uanset hvorledes deres økonomiske Forhold i øvrigt er, naar blot de har Adgang til den mindste Aldersrente.

Vi tror ikke, at Vejen til at lette de kommunale Byrder er den, at man blot overfører kommunale Byrder til Staten, eller at man gennem mellemkommunal Refusion overfører Byrder, der paahviler den ene Kommune, til andre Kommuner. Til syvende og sidst bliver Resultatet dog det, at det er de haardt betrængte Skatteydere, som skal betale. Nej, vort Standpunkt er det, at Vejen til at tilvejebringe Lettelse for Skatteyderne, hvad enten vi ser paa de kommunale Skatteydere eller paa Statskatteyderne, er den, at man skrider til en Reduktion af de offentlige Udgifter og indskrænker sig til paa det sociale Omraade at komme dem til Hjælp, som maa siges virkelig at være trængende; dette er ganske særlig ved en Lejlighedslovgivning i en Tid som denne fornødent. Derfor har vi begrænset Støtten til den Kreds, her er Tale om, og naar man sammenligner deres Forhold med de Forhold, som Aldersrentenydere har, der paa Grund af Indkomst og Formue faar en minimal Aldersrente, føler jeg mig overbevist om, at man blandt de økonomisk svagest stillede Aldersrentenydere ikke vil vide den højtærede Minister og hans Parti Tak for den Stilling, de i denne Sag har indtaget.

Den højtærede Minister har aldrig, siger han, staaet overfor saa vankelmødige Partier som dem, han har mødt i denne Sag. Jeg maa sige til den højtærede Minister, at det er ham, som har været Fabrikant af Vankelmødighed i dette Spørgsmaal, idet han ikke har gjort det muligt for Partierne paa Grundlag af loyale Oplysninger at tage endelig Stilling. Det har den højtærede Minister forsømt, og det var hans Pligt at tilvejebringe saadanne Oplysninger. Nu siger saa den ærede ikke-onde Ordfører for Socialdemokraterne: Ja, men der forelaa heller ingen Oplysninger, da dette Forslag første Gang fremsattes. Nej, det gjorde der ikke, men Grunden dertil har jeg oplyst det ærede Medlem om, og nu skal jeg gøre det en Gang til.

Forholdet var nemlig dette, at da dette Forslag første Gang fremkom, var det begrundet saaledes, som man begrundede det fra deres Side, der oprindeligt rejste Spørgsmaalet overfor mig, nemlig med, at Aldersrentenyderne var uforberedt paa den Situation, der opstod som Følge af, at